अथाष्टमीमाह। "बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य। धत्तꣳ रयिꣳ स्तुवते कीरयेचित् [३]। यूयं पात स्वस्तिभिः सदानः" इति। हे बृहस्पते त्वं इन्द्रश्चेत्येतौ युवां दिव्यस्य वस्वः दिवि भवस्य वसुनः धनस्य ईशाथे स्वामिनौ भवथः। उत अपि च पार्थिवस्य पृथिव्यां भवस्य धनस्य ईशाथे। स्तुवते स्तोत्रं कुर्व्वते कीरयेचित् कर्त्रे यागं बृहस्पतिसवाख्यं कुर्व्वते, रयिं धनं सम्पादयतम्। हे इन्द्राबृहस्पती सपरिवारा यूयं नः अस्मान् स्वस्तिभिः क्षेमैः सदा पात रक्षत। एतस्य मन्त्रस्य बृहस्पतिसवयागे यजमानाभिषेके विनियोगमापस्तम्ब आह, आज्येन माध्यन्दिने सवने कृष्णाजिन आसीनमभिषिञ्चति शुक्रामन्थिनो व्यासंस्रावेण बृहस्पते युवमिति॥

नवमीमाह। "देवायुधमिन्द्रमाजोऽवानाः। विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हताः दीर्घमध्वानमायन्। अनन्तमर्थमनिवर्त्त्यमानाः" इति। येनेन्द्रेण हताः वृत्रादयः दीर्घमध्वानमायन् मरणं प्राप्ता इत्यर्थः। तमिन्द्रमभिलक्ष्य ये यजमानाः रक्षमाणाः प्रतीक्षां कुर्व्वन्तः आजोऽवानाः सर्व्वत आक्रानं कुर्व्वन्तो वर्त्तन्ते, कीदृशमिन्द्रं देवायुधं देवार्थं योद्धारम्, विश्वावृधं विश्वस्य वर्द्धयितारम्, ते यजमानाः इन्द्रसेविनः अनिवर्त्त्यमानाः इतः परं मनुष्यलोके पुनरावृत्तिरहिताः सन्तः अनन्तं विनाशरहितम् अर्थं सर्व्वैरर्थनीयं लोकमायन् प्राप्ताः। सोऽयं मन्त्र ऐन्द्रे कर्म्मणि द्रष्टव्यः॥